Súd:	Okresný súd Prievidza
Spisová značka:	5Csp/65/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6121413976
Dátum vydania rozhodnutia:	12. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Klaudia Šišková
ECLI:	ECLI:SK:OSPD:2022:6121413976.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Klaudiou Šiškovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: v 1. rade Z. X., nar. X.XX.XXXX, bytom T. G. č. XXX, v 2. rade U. X., nar. XX.X.XXXX, bytom T. G. č. XXX, o zaplatenie 12.279,37 eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 30,- eur z a s t a v u j e .

II. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 2.146,42 eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.050,92 eur od 13.10.2020 do 18.1.2021, zo sumy 2.030,92 eur od 19.1.2021 do 19.4.2021, zo sumy 1.980,92 eur od 20.4.2021 do 15.6.2021, zo sumy 1.950,92 eur od 16.6.2021 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

IV. Súd žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, pôvodne podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 29.6.2021, proti žalovaným v 1. a 2. rade sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 9.854,02 eur spolu s vyčísleným zmluvným úrokom vo výške 2.000,74 eur, vyčísleným úrokom z omeškania v sume 424,61 eur, 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 9.921,52 eur od 13.10.2020 do 18.1.2021, zo sumy 9.901,52 eur od 19.1.2021 do 19.4.2021 a zo sumy 9.851,52 eur od 20.4.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu zdôvodnil tým, že jeho právny predchodca -spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., uzavrel so žalovanými dňa 1.7.2014 zmluvu č. 5058834908, na základe ktorej jeho právny predchodca poskytol žalovaným v 1. a 2. rade peňažné prostriedky s tým, že podmienky čerpania a podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach právneho predchodcu žalobcu („VOP“). Žalovaní napriek opakovaným výzvam právneho predchodcu žalobcu neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa zmluvy, a preto právny predchodca žalobcu k 2.3.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a žalovaných vyzval na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Ku dňu postúpenia pohľadávky na žalobcu táto predstavovala sumu 12.349,37 eur a pozostávala z istiny vo výške 9.921,52 eur, riadneho úroku vo výške 2.000,74 eur, úroku z omeškania vo výške 424,61 eur a poplatkov v sume 2,50 eur. Žalobca v žalobe uviedol, že po postúpení pohľadávky žalovaní v 1. a 2. rade vykonali ešte úhrady vo výške 20,- eur dňa 18.1.2021 a 50,- eur dňa 19.4.2021. Voči žalovaným si zároveň uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% ročne odo dňa nasledujúceho po účinnosti postúpenia pohľadávky, t.j. od 13.10.2020 do zaplatenia. Pred prvým pojednávaním žalobca

vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 30,- eur späť z dôvodu, že žalovaní v 1. a 2. rade túto sumu uhradili dňa 15.6.2021.

2. V rámci upomínacieho konania Okresný súd Banská Bystrica vo veci vydal platobný rozkaz, ktorým žalobe žalobcu vyhovel. Žalovaní v 1. a 2. rade voči platobnému rozkazu včas podali odpor, ktorý zdôvodnili tým, že žalobca neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta s poukazom na ust. § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zastávali názor, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, nakoľko je v nej uvedená nesprávne obligatórna náležitosť, a to celkové náklady spojené s úverom. Uviedli, že v zmluve je uvedená suma vo výške 24.654,16 eur, v skutočnosti je to však suma 24.656,40 eur. Okrem toho žalovaní namietli aj platnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, nakoľko žalobca nepredložil potvrdenie o doručení k výzve zo dňa 30.1.2020 a s podpisom žalovaného v 2. rade. Navyše, v danej veci ide o úver poskytnutý bankou, preto povinnosťou žalobcu bolo aj preukázať splnenie podmienok aktívnej vecnej legitimácie v súvislosti s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Žalovaní ďalej uviedli, že nakoľko nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platné ani následné postúpenie pohľadávky. Zmluva o postúpení pohľadávky je preto neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho nie je žalobca vo veci aktívne vecne legitimovaný. Zároveň žalovaní v odpore voči platobnému rozkazu vzniesli voči nároku žalobcu aj námietku premlčania. Uviedli, že veriteľ mohol zosplatniť úver už v prípade, keď boli v omeškaní so splatením splátky splatnej dňa 25.2.2017, a teda od tohto momentu začala plynúť premlčacia doba. Žalobu teda mal žalobca podať do 25.2.2020, táto však bola podaná až 29.6.2021.

3. Žalobca v súvislosti s podaným odporom oznámil, že navrhuje pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa ust. Civilného sporového poriadku (CSP), v dôsledku čoho bola vec postúpená Okresnému súdu Prievidza a podľa § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní došlo k zrušeniu platobného rozkazu voči žalovaným v 1. a 2. rade. V súvislosti s celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, žalobca uviedol, že zmluva o úvere obsahuje správny údaj a poukázal na to, že posledná splátka úveru je v súlade s bodom 5.5.3 Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikropodnikateľom („obchodné podmienky“), tvorená zostatkom pohľadávky banky. Posledná splátka bola vo výške 203,23 eur. Žalobca zastával názor, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pričom na možnosť zosplatnenia úveru boli žalovaní osobitne upozornení výzvou zo dňa 30.1.2020. Žalobca zároveň predložil doklad o odoslaní tejto výzvy žalovaným. Žalobca sa nestotožnil ani s námietkou premlčania jeho nároku, ktorú žalovaní v 1. a 2. rade vzniesli. V tejto súvislosti uviedol, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo pre nesplatenie splátky splatnej dňa 25.2.2020 a premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka začala plynúť od zročnosti tejto splátky. Žalobca tiež uviedol, že vo veci má aktívnu vecnú legitimáciu, nakoľko jeho právny predchodca dodržal všetky podmienky stanovené ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Poukázal na to, že žalovaní boli opakovane vyzvaní na úhradu omeškaných splátok výzvou zo dňa 30.1.2020, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 3.3.2020, výzvou zo dňa 4.5.2020, pričom žalovaní boli v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní. Nesúhlasil ani s tvrdením žalovaných o neprijateľných zmluvných podmienkach v zmluve o úvere v súvislosti s fikciou doručenia, ktorá je stanovená vo VOP. Uviedol, že žalovaní boli povinní oznámiť banke zmenu adresy a pokiaľ sa so zásielkou neoboznámili z dôvodu, že si nesplnili túto povinnosť, nemožno to dávať na ťarchu veriteľa. Taktiež v súvislosti so skúmaním tzv. „bonity“ žalovaných pred uzavretím úveru žalobca uviedol, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaných splácať úver bola zachovaná. Príjem žalovaných si právny predchodca žalobcu overil dopytom v Sociálnej poisťovni, v súvislosti s existujúcimi záväzkami žalovaných vykonal dopyt do Úverového registra.

4. Žalovaní v 1. a 2. rade sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčasť neospravedlnili. Súd preto pojednával v ich neprítomnosti a vykonal dokazovanie vypočutím právneho zástupcu žalobcu, oboznámením obsahu zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 1.7.2014, dodatku k zmluve o úvere zo dňa 24.3.2017, štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, VOP, obchodných podmienok, sadzobníka poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s., výzvy na zaplatenie omeškaných splátok zo dňa 30.1.2020 s poštovým podacím hárkom, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 3.3.2020, výzvy na úhradu zo dňa 4.5.2020 s poštovým podacím hárkom, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 20.10.2020 s poštovým podacím hárkom, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 12.10.2020 vrátane príslušnej prílohy, platobnej histórie, pokusu o zmier zo dňa 24.5.2021, odporu

žalovaných voči platobnému rozkazu zo dňa 6.8.2021, vyjadrenia žalobcu zo dňa 1.10.2021, výpisu z úveru doručeného súdu dňa 25.1.2021, vyjadrenia žalobcu zo dňa 4.10.2021 a 30.11.2021, úverového registra, potvrdení o doručení zásielok, vyjadrenia žalobcu zo dňa 8.12.2021, tlačového výstupu pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni, vyjadrenia žalobcu zo dňa 11.1.2022, a zistil tento skutkový a právny stav:

5. Právny predchodca žalobcu - spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., uzavrel dňa 1.7.2014 so žalovanými v 1. a 2. rade ako fyzickými osobami zmluvu o splátkovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovaným vo výške 14.000,- eur. Podľa zmluvy sa žalovaní zaviazali úver splácať v mesačných splátkach po 205,47 eur k 25. dňu v kalendárnom mesiaci. Počet splátok bol dohodnutý 120, úroková sadzba je v zmluve uvedená ako fixná do splatnosti vo výške 10,9% ročne, RPMN je v zmluve uvedená 13,07%, priemerná hodnota RPMN 11,75%, celková čiastka spojená s úverom je uvedená v sume 24.654,16 eur. Splatnosť prvej splátky je v zmluve určená dňa 25.8.2014, konečná splatnosť úveru dňa 25.7.2024. Podľa zmluvy banka nevyžadovala ručenie alebo poistenie úveru. V zmluve si zmluvné strany v čl. II zmluvy dohodli poplatok za poistenie k úveru vo výške 10,71 eur mesačne a poplatok vo výške 25,- eur za každú vystavenú upomienku. Dňa 24.3.2017 strany uzavreli dodatok k zmluve o úvere, ktorým došlo v období od 25.3.2017 do 25.8.2017 k zníženiu výšky splátok na sumu 54,- eur s tým, že po uplynutí doby zníženia splátok banka výšku splátky prepočíta podľa aktuálnej výšky pohľadávky tak, aby konečná splatnosť úveru bola zachovaná a výšku splátky banka žalovaným oznámi.

6. Pred uzavretím zmluvy o úvere právny predchodca žalobcu sa zaoberal aj schopnosťou žalovaných splácať úver. Žalobca v konaní v tejto súvislosti predložil doklad o nahliadnutí do spoločného úverového registra informácií, podľa ktorého žalovaní mali evidované 3 existujúce kontrakty a sumu splátok 87,- eur + 451,- eur (č.l. 107 a 142 spisu). Podľa tlačového výstupu overenia pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni žalovaná v 1. rade bola zamestnaná od mája 2009 a jej vymeriavací základ bol 541,- eur. Žalovaný v 2. rade bol zamestnaný od januára 2012 a jeho vymeriavací základ bol 691,- eur. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 8.12.2021 vyplýva, že právny predchodca žalobcu bral do úvahy pri posudzovaní schopnosti žalovaných splácať úver výšku príjmu žalovaných, výšku životného minima na posudzované osoby, existujúce splátky úverov a rezervu vo výške 10% z akceptovaného príjmu.

7. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 1.10.2021 vyplýva, že žalovaní čerpali peňažné prostriedky v celkovej výške 14.000,- eur a z ich strany bola celkovo do 25.6.2020 uhradená suma 11.949,08 eur. Z toho na istinu bola započítaná suma vo výške 4.078,48 eur, na poplatky suma vo výške 529,96 eur, na riadny úrok bola započítaná suma 7.321,12 eur a na zmluvný úrok z omeškania bola započítaná suma vo výške 19,52 eur. Z prehľadu vykonaných platieb (č.l. 87 spisu) vyplýva, že žalovaní sa dostali s uhrádzaním splátok úveru do omeškania, preto ich právny predchodca žalobcu listom zo dňa 30.1.2020 vyzval na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 2.294,75 eur s upozornením, že v opačnom prípade môže banka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Výzva bola obom žalovaným odovzdaná na poštovú prepravu dňa 3.2.2020 (č.l. 84 spisu) a doručená dňa 5.2.2020 (č.l. 127 a 128 spisu). Vzhľadom k tomu, že dlžnú sumu žalovaní neuhradili, listom zo dňa 3.3.2020 právny predchodca žalobcu žalovaným oznámil, že ku dňu 2.3.2020 došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a boli vyzvaní na úhradu dlžnej sumy 11.936,14 eur. Oznámenie bolo žalovaným doručované doporučenou listovou zásielkou, ktorú žalovaná v 1. rade prevzala dňa 9.3.2020 a súčasne v ten istý deň ho prevzala i za žalovaného v 2. rade. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v období od 9.3.2020 do 25.6.2020 žalovaní uhradili sumu celkom 680,- eur. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 4.5.2020 žalovaných vyzval na zaplatenie dlžnej sumy 11.753,31 eur s tým, že v prípade nezaplatenia dlhu bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Táto výzva bola obom žalovaným odoslaná na poštovú prepravu dňa 6.5.2020 (č.l. 81 spisu). Z dokladu o sledovaní poštovej zásielky vyplýva, že výzvy boli adresátom doručené dňa 11.5.2020 (č.l. 129 a 130 spisu).

8. Dňa 12.10.2020 došlo medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., a žalobcom k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0742/2020/CE, na základe ktorej došlo aj k postúpeniu pohľadávky voči žalovaným v 1. a 2. rade. O tejto skutočnosti boli žalovaní upovedomení listom zo dňa 20.10.2020. Podľa predloženého poštového podacieho hárku boli tieto upovedomenia odovzdané na poštovú prepravu dňa 20.10.2020. Podľa žalobcom predloženého dokladu o sledovaní zásielky tieto doporučené listy boli doručené adresátom dňa 22.10.2020 (č.l. 131 a 132 spisu).

9. Po postúpení pohľadávky došlo zo strany žalovaných k úhrade sumy 20,- eur dňa 18.1.2021 a sumy 50,- eur dňa 19.4.2021. Listom zo dňa 24.5.2021 žalobca žalovaných vyzval k úhrade dlžnej sumy vo výške 13.291,83 eur (vrátane trov právneho zastúpenia). Následne dňa 15.6.2021 žalovaní uhradili ešte sumu 30,- eur.

10. Vzhľadom k tomu, že žalovaní dlžnú sumu nezaplatili, žalobca si svoj nárok uplatnil prostredníctvom súdu. V konaní si voči žalovaným uplatnil nárok na zaplatenie sumy 12.279,37 eur s prísl, ktorá pozostáva z istiny úveru vo výške 9.851,52 eur, neuhradeného zmluvného úroku v sume 2.000,74 eur, neuhradeného úroku z omeškania v sume 424,61 eur a neuhradených poplatkov v sume 2,50 eur. Pred prvým pojednávaním žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 30,- eur späť s poukazom na úhradu žalovaných zo dňa 15.6.2021.

11. Žalovaní v 1. a 2. rade nárok žalobcu neuznávali, namietali nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní, neplatné zosplatnenie úveru, premlčanie nároku žalobcu, nesprávne uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ v súvislosti s úverom uhradiť, a tiež porušenie povinnosti veriteľa skúmať schopnosť dlžníkov úver splácať podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z..

12. Žalobca námietky žalovaných považoval za nedôvodné. V konaní predložil doklady preukazujúce, že žalovaní boli písomne vyzývaní na úhradu dlžných splátok, upozornení na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, že im bolo doručené oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, výzva na zaplatenie dlžnej sumy s upozornením na možnosť postúpiť pohľadávku tretej osobe, ako aj oznámenie o postúpení pohľadávky. Ku všetkým týmto dokladom predložil aj doklady preukazujúce ich odoslanie na poštovú prepravu a doručenie žalovaným. V súvislosti s námietkou, týkajúcou sa celkovej sumy, ktorú musí spotrebiteľ v súvislosti s úverom zaplatiť, uviedol, že táto suma je v zmluve uvedená správne, nakoľko podľa bodu 5.5.3 obchodných podmienok je výška poslednej splátky úveru tvorená zostatkom úveru. V konaní tiež predložil doklady preukazujúce, že právny predchodca žalobcu sa zaoberal schopnosťou žalovaných úver riadne splácať. V podaní zo dňa 30.11.2021 žalobca súdu oznámil, že okrem sumy, ktorá sa stala splatná vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru, uplatňuje splátky úveru v celkovej sume 2.077,93 eur, ktorých splatnosť nastala v období od 25.4.2019 do 25.2.2020.

13. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

14. Podľa § 2 písm. d) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. j), zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, musí obsahovať tieto náležitosti:
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

17. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná iba sčasti. Predmetná úverová zmluva, vzhľadom na jej obsahové náležitosti, je

spotrebiteľským úverom v zmysle § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže právny predchodca žalobcu ako dodávateľ poskytol žalovaným, ktorí nekonali v rámci svojej podnikateľskej činnosti (teda v postavení spotrebiteľa), finančné prostriedky, ktoré sa žalovaní zaviazali splácať v splátkach. Podporne platí na daný vzťah aj úprava § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

18. Žalobca si podanou žalobou voči žalovaným uplatnil nárok na zaplatenie sumy celkom 12.249,37 eur (po čiastočnom späťvzatí v časti o zaplatenie 30,- eur) s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 9.921,52 eur od 13.10.2020 do 18.1.2021, zo sumy 9.901,52 eur od 19.1.2021 do 19.4.2021, zo sumy 9.851,52 eur od 20.4.2021 do 15.6.2021, zo sumy 9.821,52 eur od 16.6.2021 do zaplatenia.

19. Súd sa primárne zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní s poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, keďže pohľadávka na žalobcu bola postúpená subjektom, ktorý je bankou podľa zákona č. 483/2001 Z.z. a v súvislosti s tým aj otázkou, či právny predchodca žalobcu platne vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru. Súd dospel k záveru, že zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru platne. Možnosť zosplatniť úver mali strany dohodnuté v čl. I. bod 10 zmluvy a v bode 8.1 písm. a) v spojení s bodom 8.4. písm. a) obchodných podmienok. Žalovaní v 1. a 2. rade boli na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru upozornení výzvou zo dňa 30.1.2020 a keďže dlžnú sumu neuhradili, právny predchodca ku dňu 2.3.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca v konaní preukázal, že všetky výzvy žalovaným boli odoslané poštou, a teda sa dostali do ich dispozičnej sféry. Následne po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovaným v 1. a 2. rade na žalobcu. V konaní žalobca súdu predložil doklady preukazujúce, že jeho právny predchodca splnil podmienky ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, t.j. že pred postúpením pohľadávky žalovaným zaslal písomnú výzvu na úhradu dlhu (výzva na zaplatenie dlžných splátok zo dňa 30.1.2020, oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 3.3.2020, i výzva zo dňa 4.5.2020) a žalovaní napriek tomu boli s plnením v omeškaní viac ako 90 dní, teda žalobca je v konaní aktívne vecne legitimovaný.

20. Súd tiež posudzoval žalovanými vznesenú námietku premlčania a premlčanie nároku žalobcu posudzoval aj v súlade s ust. § 54a Občianskeho zákonníka. Bolo zistené, že k predčasnej splatnosti úveru došlo ku dňu 2.3.2020. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka právo úver zosplatniť je možné najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, pričom je potrebné spotrebiteľa o možnosti uplatnenia tohto práva upozorniť v lehote nie kratšej ako 15 dní. V danom prípade právny predchodca žalobcu zaslal žalovaným upozornenie o možnosti predčasnej splatnosti úveru listom zo dňa 30.1.2020, ktoré im bolo doručené dňa 9.3.2020. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo dňa 2.3.2020. K tomuto dátumu boli žalovaní v 1. a 2. rade v omeškaní viac ako tri mesiace s úhradou viacerých splátok. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V danom prípade došlo k zosplatneniu úveru pre neuhradenie splátky splatnej 25.11.2019 (v súvislosti s ktorou sú splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru) a od tohto dňa začala plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva žalobcom (§ 101 Občianskeho zákonníka). Okrem sumy, ktorá sa stala splatnou v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, si žalobca voči žalovaným uplatnil aj nárok na zaplatenie splátok, ktorých splatnosť nastala pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 30.11.2021 (č.l. 115 spisu) vyplýva, že žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie splatných splátok za obdobie od 25.4.2019 až do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Premlčacia doba u týchto splátok plynie samostatne, a to od dátumu splatnosti každej splátky. Najstaršia neuhradená splátka bola splatná 25.4.2019. Žalobca podal žalobu vo veci dňa 29.6.2021. Z uvedeného vyplýva, že nárok žalobcu premlčaný nie je. V konaní tiež bolo zistené, že žalobca (jeho právny predchodca) sa pred uzavretím zmluvy o úvere so žalovanými zaoberal aj schopnosťou žalovaných splácať úver, a teda si splnil povinnosť vyplývajúcu z ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z..

21. Žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 14.000,- eur, ktorý mali žalovaní vrátiť v mesačných splátkach po 205,47 eur za podmienok vyššie uvedených. Vzhľadom k tomu, že vo veci ide o zmluvný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, bolo potrebné skúmať, či uzavretá zmluva o úvere spĺňa obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd zistil, že zmluva, uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými, neobsahuje správny údaj o celkovej

čiastke spojenej s úverom. V zmluve je uvedená výška celkovej sumy úveru 24.654,16 eur, avšak 120 splátok po 205,47 eur predstavuje sumu 24.656,40 eur. V súvislosti s takto nesprávne uvedenou celkovou čiastkou spojenou s úverom je potom nesprávne uvedená aj RPMN v neprospech spotrebiteľa. Súd pritom zastáva názor, že pokiaľ sa v bode 5.5.3. obchodných podmienok uvádza, že výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky, je toto ustanovenie neurčité a takto formulovaná zmluvná podmienka umožňuje banke určiť výšku poslednej splátky prakticky ľubovoľne. Pokiaľ posledná, t.j. 120. splátka úveru mala mať odlišnú výšku ako ostatné splátky, táto skutočnosť podľa názoru súdu mala byť určitým spôsobom (konkrétnou výškou) uvedená priamo v zmluve - v jej základných podmienkach, nakoľko ide o obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. (výška splátky). Táto skutočnosť pritom má vplyv na výpočet sumy celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ako aj výšku RPMN. Súd zastáva názor, že od spotrebiteľa nemožno požadovať, aby základné údaje, resp. obligatórne náležitosti zmluvy hľadal okrem zmluvy aj v rozsiahlych všeobecných podmienkach (26 strán) a obchodných podmienkach (24 strán). Pokiaľ teda odlišná výška poslednej splátky priamo v zmluve o úvere uvedená nie je, súd vychádzal z toho, že všetky splátky sú vo výške 205,47 eur. V zmluve je teda uvedený nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej s úverom a zároveň je aj RPMN uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Pre tento nedostatok obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere súd posúdil predmetnú zmluvu podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. ako bezúročnú a bez poplatkov. I keď rozdiel v sume celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ v súvislosti s úverom zaplatiť, oproti sume uvedenej v zmluve predstavuje iba 2,24 eur, aj takýto rozdiel v neprospech spotrebiteľa je dôvodom na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru (viď rozhodnutie KS v TN sp.zn. 19CoCsp/21/2021-256 zo dňa 27.10.2021, ktoré sa týka rozhodovania v obdobnej veci).

22. Žalobcovi v zmysle vyššie uvedených skutočností voči žalovaným v 1. a 2. rade vznikol nárok len na vrátenie poskytnutej istiny 14.000,- eur, nie na úrok a poplatky. Z dokazovania vyplynulo, že zo strany žalovaných bola žalobcovi, resp. jeho právnemu predchodcovi uhradená do postúpenia pohľadávky celkom suma 11.949,08 eur (posledná úhrada vykonaná dňa 25.6.2020). Je to zrejmé z vyjadrenia žalobcu zo dňa 1.10.2021. Z toho vyplýva, že žalovaní mali žalobcovi ešte doplatiť sumu 2.050,92 eur. Po postúpení pohľadávky žalovaní uhradili ešte sumu 20,- eur dňa 18.1.2021, sumu 50,- eur dňa 19.4.2021 a sumu 30,- eur dňa 15.6.2021. Dlžná istina tak predstavuje sumu 1.950,92 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaní dlžnú sumu neuhradili riadne a včas, dostali sa s plnením do omeškania a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške podľa nar. vl. č. 87/1995 Z.z.. Žalobca si nárok na úrok z omeškania uplatnil tak, že časť úroku z omeškania do 12.10.2020 vyčíslil a odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky, t.j. od 13.10.2020 si ho uplatnil vo výške 5% ročne až do zaplatenia. Do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ide po prepočítaní o sumu 120,84 eur, za obdobie od zosplatnenia úveru do postúpenia pohľadávky na žalobcu si žalobca úrok z omeškania vyčíslil vo výške 303,77 eur. Tento si však žalobca vyčíslil z istiny vyššej, než na akú mu vznikol nárok a tiež zo zmluvného úroku, na ktorý mu nárok pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nevznikol. Po prepočítaní zo strany súdu predstavuje úrok z omeškania za dané obdobie sumu 74,66 eur (pri prepočte súd vychádzal z výšku úroku z omeškania 5% ročne a počítal ho zo sumy, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou úveru 14.000,- eur a sumou, ktorú žalovaní celkovo uhradili ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru 11.269,08 eur /podľa vyjadrenia žalobcu zo dňa 1.10.2021/ a následne boli zohľadňované ďalšie platby žalovaných až do postúpenia pohľadávky).

23. Vzhľadom k všetkým uvedeným skutočnostiam súd vo veci rozhodol tak, že žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 2.146,42 eur (t.j. neuhradená istina 1.950,92 eur + vyčíslený úrok z omeškania do zosplatnenia úveru 120,84 eur + vyčíslený úrok z omeškania od zosplatnenia úveru do postúpenia pohľadávky 74,66 eur) spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.050,92 eur od 13.10.2020 (odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky) do 18.1.2021 (t.j. do zaplatenia sumy 20,- eur), zo sumy 2.030,92 eur od 19.1.2021 do 19.4.2021 (t.j. do zaplatenia sumy 50,- eur), zo sumy 1.980,92 eur od 20.4.2021 do 15.6.2021 (t.j. do zaplatenia sumy 30,- eur) a zo sumy 1.950,92 eur od 16.6.2021 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 30,- eur späť pred prvým pojednávaním, súd tento prejav žalobcu iba vzal na vedomie a konanie v uvedenej časti podľa § 145 ods. 2 v spojení s ust. § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP) zastavil. Vo zvyšnej časti súd žalobu z dôvodov uvedených vyššie (bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru) nepovažoval za dôvodnú, a preto ju zamietol.

24. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a 256 ods. 1 CSP. Žalobca sa žalobou domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade zaplatenia sumy 12.279,37 eur s prísl., priznaná mu bola suma 2.146,42 eur s prísl.. Vo veci došlo k čiastočnému zastaveniu konania (30,- eur) z dôvodu, že túto sumu žalovaní uhradili 15.6.2021, t.j. pred podaním žaloby (29.6.2021). V tejto časti žalobca podal žalobu nedôvodne, zastavenie konania v uvedenej časti teda procesne zavinil žalobca, a preto sa čiastočné zastavenie konania posudzuje ako neúspech žalobcu. Z uvedeného vyplýva, že úspech žalobcu v konaní predstavuje 17,48%, žalovaní v 1. a 2. rade boli úspešní v 82,52%. V konaní teda mali prevažný úspech žalovaní a ich čistý úspech v konaní predstavuje 65,04% (82,52% - 17,48%) a v tomto rozsahu im vznikol nárok na náhradu trov. Žalovaným však v konaní žiadne trovy nevznikli, preto súd rozhodol tak, že žalovaným náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia vo dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Prievidza. O odvolaní rozhoduje Krajský súd Trenčín. Odvolanie musí obsahovať, okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis), označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1, 2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).